

NR. 74/06.03.2014

C tre

Consiliul Superior al Magistraturii

Asocia ia Magistra ilor din România (AMR), cu sediul în municipiul Bucure ti, B-dul Regina Elisabeta, nr. 53, sector 5, reprezentat legal de judec tor Gabriela Baltag, în calitate de pre edinte al Asocia iei, formuleaz în temeiul art. 7 alin. (1), (3) i (7) din Legea nr. 554/2004, cu modific rile i complet rile ulterioare,

PLÂNGERE PREALABIL

Asocia ia Magistra ilor din România (AMR) solicit **revocarea în tot a Hot rârrii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 140 din 06 februarie 2014 i a Anexei** în baza c reia s-a aprobat Regulamentul privind accesul judec torilor, procurorilor i magistra ilor - asisten i ai Înaltei Cur i de Casa ie i Justi ie la informa iile clasificate secrete de stat i secrete de serviciu.

În baza **art. 1 Capitolul I Dispozi ii Generale**, Regulamentul prev zut de Anexa la hot rârea men ionat mai înainte reglementeaz procedura de acces la informa iile clasificate ce constituie secret de stat, respectiv secret de serviciu, pentru judec torii, procurorii i magistra ii-asisten i ai Înaltei Cur i de Casa ie i Justi ie.

Motive de nelegalitate.

AMR este o persoan interesat în sensul prevederilor art. 2 alin. 1 lit. s din Legea nr. 554/2004. V t marea produs prin actul contestat urmeaz a se aprecia în raport cu dispozi iile art. 1 i art. 2 alin. 1 lit. r din Legea nr. 554/2004.

Interesul Asociației Magistrilor din Româniarezult din conținutul **art. 5 din Statutul A.M.R.**, potrivit căruia Asociația are drept scop: *„reprezentarea intereselor magistraților în raporturile cu celelalte subiecte de drept pe plan intern și internațional”*. Pentru realizarea scopului său constitutiv, Asociația are ca obiective, în baza **art. 6 pct. 2 din Statut**, promovarea libertății și demnității profesiei, *apărarea statutului magistraților în statul de drept* și independența justiției față de celelalte puteri ale statului.

De asemenea, potrivit **art. 6 pct. 4 din Statut**, A.M.R. are ca obiectiv apărarea libertății, demnității *și statutului profesional al magistraților*, sens în care AMR își exprimă poziția față de *deciziile luate de organele de justiție, astfel cum sunt prevăzute în legea de organizare judiciară*, în ceea ce privește profesia de magistrat și cei ce o exercită.

Conform **art. 76 din Legea nr. 303/2004 republicat** :*„Judecătorii și procurorii sunt liberi să se organizeze sau să adere la organizații profesionale locale, naționale sau internaționale, în scopul apărării intereselor lor profesionale, precum și cele prevăzute de art. 11 alin. 3.”*, iar potrivit **art. 29* alin. 2 din Legea nr. 317/2004 republicat** : *„Asociațiile profesionale ale judecătorilor și procurorilor pot participa la lucrările plenului și ale secțiilor, exprimând, atunci când consideră necesar, un punct de vedere asupra problemelor ce se dezbate, la inițiativa lor sau la solicitarea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.”*

Având în vedere atribuțiile ce revin Consiliului Superior al Magistraturii în privința sistemului judiciar, rolul constituțional fundamental conferit CSM – de a fi garantul independenței justiției – se justifică interesul major pe care AMR, potrivit scopului său constitutiv, îl are în ceea ce privește cariera magistraților.

Astfel, prin raportare la rolul conferit Consiliului Superior al Magistraturii de **art. 133 alin. 1 din Constituție, art. 1 alin. 2 din Legea nr. 304/2004, republicat**, **art. 1 alin. 1 din Legea nr. 317/2004, republicat** și anume, acela de a fi garantul independenței justiției, AMR justifică un **interes legitim**, pretinzând respectarea strictă a atribuțiilor ce revin acestei instituții, ca o condiție primordială pentru garantarea independenței justiției și respectarea statutului magistratului.

A adăru, în realizarea scopului anterior evocat, A.M.R. justifică interesul său, pe cale de consecință, calitate pentru a contesta Hotărârea nr. 140/06.02.2014 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și Anexa acesteia, în apărarea intereselor tuturor magistraților pe care îi reprezintă,

Asociația fiind împuternicită chiar prin actul constitutiv să acționeze în numele lor.

În calitate de organizație profesională națională a judecătorilor, procurorilor și magistraților-asistenți, mandatată să apere drepturile și interesele acestora, atunci când ele sunt văturate prin acte sau demersuri ce se înscriu în afara cadrului legal, AMR invocă încălcarea unui interes legitim.

Asociația Magistraților din România (AMR) solicită **anularea Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 140 din 06 februarie 2014 și a Anexei acesteia**, prin intermediul căreia s-a reînscris, printre altele, obligația semnării de către judecători, procurori, magistrați-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, membrii Consiliului Superior al Magistraturii, judecătorii delegați/desemnați să îndeplinească și alte activități în cadrul instanței, judecătorii de supraveghere a privirii de libertate, judecătorii sau procurorii detașați/delegați la Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii, Inspectoria Judiciară și Școala Națională de Grefieri, inspectorii judiciari, a unui angajament scris de păstrare a secretului de stat și a secretului de serviciu în vederea accesului la informații clasificate.

Astfel, **potrivit art. 3 alin. 1 din Anexa Hotărârii nr. 140/06.02.2014 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii**, „*Persoanele prevăzute la art. 2 sunt obligate:*

a) să păstreze confidențialitatea informațiilor clasificate la care au acces;

b) să semneze angajamentul scris de păstrare a secretului de stat și a secretului de serviciu, prevăzut de art. 7 alin. 4 și art. 36 alin. 3 din Legea nr. 182/2002, cu modificările și completările ulterioare....”

În baza **art. 7* din Legea nr. 182/2002**, text modificat conform art. 51 pct. 1 și art. 104 din Legea nr. 255/2013, începând cu data de 1 februarie 2014 (respectiv momentul intrării în vigoare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală):

„(1) *Persoanele care vor avea acces la informații clasificate secrete de stat vor fi verificate, în prealabil, cu privire la onestitatea și profesionalismul lor, referitoare la utilizarea acestor informații.*

(2) *Pentru candidații la funcții publice ce implică lucrul cu asemenea informații, precum și competența de a autoriza accesul la astfel de informații, verificarea este anterioară numirii în acele funcții și se solicită obligatoriu de autoritatea de investire.*

(3) *Procedurile de verificare sunt cele obligatorii pentru persoanele care lucrează în cadrul Autorității Naționale de Securitate, care gestionează informații NATO, potrivit echivalențelor nivelurilor de secretizare prevăzute prin prezenta lege.*

(4) *Accesul la informații clasificate ce constituie secret de stat, respectiv secret de serviciu, potrivit art. 15 lit. d) și e), este garantat, sub condiția validării alegerii sau numirii și a depunerii jurământului, pentru următoarele categorii de persoane:*

- a) Președintele României;
- b) prim-ministru;
- c) miniștri;
- d) deputați;
- e) senatori;
- f) judecători;
- g) procurori;

h) magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, care, în concordanță cu atribuțiile specifice, sunt îndreptățiți să aibă acces la informațiile clasificate pentru îndeplinirea procedurilor prevăzute la alin. (1) - (3), respectiv la art. 28, în baza unor proceduri interne ale instituțiilor din care aceștia fac parte, avizate de Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, după ce au luat cunoștință de responsabilitățile ce le revin privind protecția informațiilor clasificate și au semnat angajamentul scris de păstrare a secretului prevăzut la art. 36 alin. (3)."

(5) *Pentru judecători, procurori și magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, procedura internă prevăzută la alin. (4) se stabilește prin regulament elaborat de Consiliul Superior al Magistraturii și avizat de Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat."*

Potrivit art. 5 alin. 3 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor: „Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul auxiliar de specialitate sunt obligați să dea, anual, o declarație pe propria răspundere în care să menționeze dacă soțul, rudele sau afinii până la gradul al IV-lea inclusiv exercită o funcție sau desfășoară o activitate juridică ori activități de investigare sau cercetare penală, precum și locul de muncă al acestora. Declarațiile se înregistrează și se depun la dosarul profesional”.

Conform art. 6 alin. 1 din același act normativ: „Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți, personalul de specialitate juridică asimilat magistraților și personalul auxiliar de specialitate sunt obligați să fac o

declara ie autentic , pe propria r spundere potrivit legii penale, privind apartenen a sau neapartenen a ca agent sau colaborator al organelor de securitate, ca poli ie politic ”.

În baza **art. 7 alin. 1 i 2:** „Judec torii, procurorii, magistra ii-asisten i, personalul de specialitate juridic asimilat acestora i personalul auxiliar de specialitate al instan elor judec tore ti i parchetelor nu pot fi lucr tori operativi, inclusiv acoperi i, informatori sau colaboratori ai serviciilor de informa ii.

Persoanele prev zute la alin. (1) **completeaz , anual, o declara ie autentic , pe propria r spundere potrivit legii penale, din care s rezulte c nu sunt lucr tori operativi, inclusiv acoperi i, informatori sau colaboratori ai serviciilor de informa ii.”**

De asemenea, în baza prevederilor **Legii nr. 176 din 01.09.2010 privind integritatea în exercitarea func iilor i demnit ilor publice**, în ceea ce prive te personalul din sistemul judiciar, mai exist dou categorii de declara ii obligatorii pe care acesta le depune i le actualizeaz anual, cel mai târziu la data de 15 iunie, respectiv declara ia de avere i declara ia de interese. Astfel, potrivit actului normativ men ionat mai înainte, i anume **art. 1alin. 1, art. 2, art. 3 alin. 1, 2 i 3 i art. 4 din Capitolul I, Titlul I:**

Art. 1 alin. 1: „Dispozi iile prezentei legi se aplic urm toarelor categorii de persoane, care **au obliga ia declar rii averii i a intereselor:**

1. Pre edintele României;
2. consilierii preziden iali i consilierii de stat;
3. pre edin ii Camerelor Parlamentului, deputa ii i senatorii;
4. membrii din România în Parlamentul European i membrii în Comisia European din partea României;
5. primul-ministru, membrii Guvernului, secretarii de stat, subsecretarii de stat, asimila ii acestora, precum i consilierii de stat din aparatul de lucru al primului-ministru;
6. membrii Consiliului Superior al Magistraturii;
7. judec torii, procurorii, magistra ii-asisten i, asimila ii acestora, precum i asisten ii judiciari;
8. personalul auxiliar de specialitate din cadrul instan elor judec tore ti i parchetelor;....”.

Art. 2: „Declara iile de avere i declara iile de interese se completeaz potrivit **anexelor nr. 1 i 2** i se trimit Agen iei copii certificate, împreun cu codul numeric personal al declarantului.”

Art. 3 alin. 1, 2 i 3:

„(1) **Declara iile de avere i declara iile de interese reprezint acte personale, putând fi rectificate numai în condi iile prev zute de prezenta lege.**

(2) **Declara iile de avere se fac în scris, pe propria r spundere, i cuprind drepturile i obliga iile declarantului, ale so ului/so iei, precum i ale copiilor afla i în între inere, potrivit anexei nr. 1.**

(3) **Declara iile de interese se fac în scris, pe propria r spundere, i cuprind func iile i activit ile prev zute în anexa nr. 2, potrivit prevederilor Legii nr. 161/2003 privind unele m suri pentru asigurarea transparen ei în exercitarea demnit ilor publice, a func iilor publice i în mediul de afaceri, prevenirea i sanc ionarea corup iei, cu modific rile i complet rile ulterioare”.**

Art. 4:„(1) Declara iile de avere i declara iile de interese se depun în termen de 30 de zile de la data numirii sau a alegerii în func ie ori de la data începerii activit ii.

(2) **Persoanele prev zute de prezenta lege au obliga ia s depun sau s actualizeze declara iile de avere i declara iile de interese anual, cel mai târziu la data de 15 iunie. Declara iile de avere se întocmesc dup cum urmeaz : pentru anul fiscal anterior încheiat la 31 decembrie, în cazul veniturilor, respectiv situa ia la data declar rii pentru celelalte capitole din declara ie, potrivit anexei nr. 1. Persoanele suspendate din exerci iul func iei sau al demnit ii publice pentru o perioad ce acoper integral un an fiscal vor actualiza declara iile în termen de 30 de zile de la data încet rii suspend rii.**

(3) **În termen de cel mult 30 de zile de la data încheierii mandatului sau a încet rii activit ii, persoanele prev zute de prezenta lege au obliga ia s depun noi declara ii de avere i declara ii de interese.**

(4) **În termen de 30 de zile de la data intr rii în vigoare a prezentei legi, persoanele care nu aveau obliga ia de a depune declara ia de avere i declara ia de interese, i pentru care prezenta lege stabile te această obliga ie, trebuie s depun aceste declara ii, potrivit legii”.**

Potrivit art. 34 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 republicat :
„Înainte de a începe s - i exercite func ia, judec torii i procurorii depun urm torul jur mânt: Jur s respect Constitu ia i legile rii, s ap r drepturile i libert ile fundamentale ale persoanei, s -mi îndeplinesc atribu iile cu onoare, con tiin i f r p rtinire. A a s -mi ajute Dumnezeu!”

Conform **art. 124 din Constituție**: *“Justiția se desfășoară în numele legii. Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți. Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii”*.

Potrivit **Recomandării R (94) 12, Principiul I (2) (d)**: *„Judecătorii trebuie să beneficieze de libertate neîngrădită pentru a soluționa cauzele imparțiale, potrivit conștiinței lor și modulului în care interpretează faptele și în conformitate cu prevederile legale...”*.

Independența justiției este o condiție obligatorie pentru existența statului de drept și o garanție fundamentală a unui proces echitabil. Independența judecătorului este un principiu esențial și este dreptul cetățenilor oricărui stat. **Art. 2 din Principiile de bază ale independenței sistemului judiciar redactate de Națiunile Unite în 1985** stipulează că: *„sistemul juridic va decide în problemele care îi sunt înaintate imparțial, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără vreă restricție, direct sau indirect, din orice parte sau pentru orice motiv.”*

Pretextul declarat al noilor reglementări a fost argumentat pe necesitatea asigurării confidențialității lucrărilor și a protecției informațiilor clasificate, informațiilor secret de stat și secret de serviciu, la care magistrații pot avea acces în exercitarea atribuțiilor lor profesionale.

În realitate, a existat în ultimii ani o tendință tot mai pronunțată de reînviere a unor practici incompatibile cu principiile statului de drept, prin intermediul cărora s-a urmărit înregimentarea magistraților într-un sistem al organelor statului, în care serviciile de informații au competențe și atribuții de control, sporite, inclusiv în domeniul administrării justiției.

O asemenea preocupare nu reprezintă un element de noutate, fiindcă în timp s-a pus problema, fie de către conducerea unor instanțe și parchete, ori de reprezentanții structurii clasice de securitate, în sensul că magistrații pot, dacă doresc, să semneze *„angajamente de confidențialitate”*, după caz, ori să obțină certificate ORNISS, invitație la care unii au dat curs, pentru considerente necunoscute. În prezent, abuzul și ingerințele de acest gen tind să capete aparențe de legalitate, printr-o reglementare pe care în alegem să o contestăm în totalitate și care, în realitate, urmărește condiționarea desfășurării actului de justiție de obținerea/îndeplinirea de către un magistrat a unor formalități ce sunt în mod sigur și ridice serioase îndoieli cu privire la independența și imparțialitatea sa.

Este deosebit de important să reținem că până la elaborarea Legii nr. 182/2002 și a HG nr. 585/2002, dar și după aceea, până în anul 2014, legiuitorul a apreciat că între funcțiile din executiv, administrație și legislativ,

pe de o parte, și cele din magistratură, pe de altă parte, nu se poate pune semn de egalitate, în privința angajării judecătorilor și procurorilor într-o activitate supusă unui control extern al Consiliului Superior de Apărare a Juriilor (CSAT) potrivit art. 14 din Legea nr. 182/2002, control exercitat prin structurile de informare specializate, îndeosebi SRI (art. 34 și 35 din Legea nr. 182/2002).

Mai mult decât atât, apreciem că, astfel cum apare modificat art. 7 alin. 4 din Legea nr. 182/2002, începând cu data de 01.02.2014, potrivit art. 51 pct. 1 și art. 104 din Legea nr. 255/2013, în ceea ce-i privește pe judecători și procurori, enumerarea la pct. f și g, **garanția accesului la informații clasificate** ce constituie secret de stat, respectiv secret de serviciu, **este condiționată doar de validitatea numirii și a depunerii jurământului**, prevederea referitoare la alegere fiind incidentă numai categoriilor de persoane eligibile, fără nicio altă condiție suplimentară, de semnare a niciunui angajament.

Singura mențiune expresă, referitoare la semnarea unui angajament scris de prestrare a secretului prevăzută de art. 36 alin. 3, este stipulată de Legea nr. 182/2002 numai în ceea ce-i privește pe magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru care legiuitorul a utilizat o exprimare diferită de cea folosită în cazul judecătorilor și procurorilor și anume, precizând că aceștia „sunt îndreptățiți” să aibă acces la informații clasificate, fără îndeplinirea procedurilor care vizează verificările prealabile, astfel cum se întâmplă în situația eliberării de certificate ORNISS.

Astfel, potrivit **art. 7* alin. 4 lit. h din Legea nr. 182/2002**: „Magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, care, în concordanță cu atribuțiile specifice, sunt îndreptățiți să aibă acces la informațiile clasificate fără îndeplinirea procedurilor prevăzute la alin. (1) - (3), respectiv la art. 28, în baza unor proceduri interne ale instituțiilor din care aceștia fac parte, avizate de Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, **după ce au luat cunoștință de responsabilitățile ce le revin privind protecția informațiilor clasificate iau semnat angajamentul scris de prestrare a secretului prevăzută la art. 36 alin. (3).**”

Consiliul Superior al Magistraturii, prin pronunțarea Hotărârii nr. 140 din 06.02.2014 și a Anexei pe care în alegem să le contestăm, a adăugat la lege, respectiv a extins în mod nepermis prevederile legale menționate, referitoare la necesitatea semnării unui angajament scris de prestrare a secretului de stat și a secretului de serviciu și la judecători și procurori, deși accesul pentru aceștia „este garantat” sub condiția numirii și a depunerii jurământului, condiții pe care le îndeplinește în mod obligatoriu orice

magistrat, întrucât de existența lor depinde menținerea și implicit exercitarea profesiei.

Astfel, înainte de a începe să-și exercite funcția, judecătorii și procurorii depun jurământul stabilit prin art. 34 din Legea nr. 303/2004, iar „Refuzul depunerii jurământului atrage, de drept, nulitatea numirii în funcție”.

De altfel, prin art. 2 din Anexa la Hotărârea nr. 140/2014 pe care Asociația Magistrilor din România înțelege să o conteste, Consiliul Superior al Magistraturii manifestă inconsecvență atunci când, pentru aceeași categorie profesională, respectiv judecători și procurori, utilizează noțiuni diferite („este garantat”, „sunt îndreptățiți”), cu finalități distincte, peste limitele actului normativ la care se face în permanență trimitere, și anume Legea nr. 182/2002, act care, atunci când menționează despre dreptul de acces al judecătorilor și procurorilor la informații clasificate folosește numai expresia „este garantat” și în nici un caz expresia „sunt îndreptățiți”, utilizat doar pentru magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În consecință, Consiliul Superior al Magistraturii, atunci când a elaborat Regulamentul de acces la informații clasificate, și-a permis să interpreteze prevederile legale, fără când diferențieri prin art. 2 alin. 1 și 2, acolo unde ele nu există în actul normativ. Niciunde Legea nr. 182/2002 nu stabilește, în cuprinsul său, în sarcina judecătorilor și procurorilor, obligația de semnare a unui angajament scris de păstrare a secretului de stat și a secretului de serviciu. Această obligație a fost reinventată numai în ceea ce privește pe magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Necesitatea asigurării unei confidențialități a datelor și informațiilor clasificate de către magistrații care, în exercitarea atribuțiilor lor de serviciu, intră în posesia unor astfel de informații, este garantată deja printr-un cadru legal generos în materie care, fără a-l obliga pe magistrat să formuleze declarații ori să își asume alte „angajamente” peste statutul său – necunoscute celor în favoarea și în interesul corect și îndeplinirea atribuțiilor profesionale, respectiv cetățeanul – are toate pârghiile să-și angajeze răspunderea, sub toate formele, în caz de divulgare a acestor secrete.

Astfel, în alegem să amintim câteva dintre infracțiunile ce pot angaja oricând răspunderea penală a unui magistrat care nu respectă obligația de confidențialitate, pe care o are în virtutea statutului său profesional, infracțiuni prevăzute fie de Noul cod penal, aprobat prin Legea nr. 286/2009 (ex: art. 227, art. 303, art. 304 și art. 305), fie de legile speciale (ex. art. 20* din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor).

Art. 227

Divulgarea secretului profesional

„(1) Divulgarea, fără drept, a unor date sau informații privind viaa privată a unei persoane, de natură să aducă un prejudiciu unei persoane, de către acela care a luat cunoștință despre acestea în virtutea profesiei ori funcției care are obligația pstrării confidențialității cu privire la aceste date, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă .

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate”.

Art. 303

Divulgarea informațiilor secrete de stat

„(1) Divulgarea, fără drept, a unor informații secrete de stat, de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, dacă prin aceasta sunt afectate interesele unei persoane juridice dintre cele prevăzute în art. 176, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) De inerea, fără drept, în afara îndatoririlor de serviciu, a unui document ce conține informații secrete de stat, dacă poate afecta activitatea uneia dintre persoanele juridice prevăzute în art. 176, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă .

(3) Persoana care deține un document ce conține informații secrete de stat, care poate afecta activitatea uneia dintre persoanele juridice prevăzute în art. 176, nu se pedepsește dacă predă de îndată documentul la organul sau instituția emitentă”.

Art. 304

Divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice

„(1) Divulgarea, fără drept, a unor informații secrete de serviciu sau care nu sunt destinate publicității, de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, dacă prin aceasta sunt afectate interesele sau activitatea unei persoane, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă .

(2) Divulgarea, fără drept, a unor informații secrete de serviciu sau care nu sunt destinate publicității, de către cel care ia cunoștință de acestea, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă .

(3) Dacă, urmare a faptei prevăzute în alin. (1) și alin. (2), s-a săvârșit o infracțiune împotriva investigatorului sub acoperire, a martorului protejat sau a persoanei incluse în Programul de protecție a martorilor,

pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani, iar dacă s-a comis cu intenție o infracțiune contra vieții, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani”.

Art. 305

Neglijența în pstrarea informațiilor

„(1) Neglijența care are drept urmare distrugerea, alterarea, pierderea sau sustragerea unui document ce conține informații secrete de stat, precum și neglijența care a prilejuit altei persoane aflarea unei asemenea informații se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă .

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează faptele prevăzute în art. 303 alin. (1) și art. 304, dacă au fost săvârșite din culpă”.

Art. 20* din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor

„(1) Fapta de a divulga cu intenție identitatea reală, domiciliul ori reședința martorului protejat, precum și alte informații care pot duce la identificarea acestuia, dacă sunt de natură să pună în pericol viața, integritatea corporală sau sănătatea martorului protejat, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la 5 ani la 10 ani dacă :

a) fapta a fost săvârșită de către o persoană care a luat cunoștință de aceste date în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu;

b) s-a cauzat martorului protejat o vătămare gravă a integrității corporale sau sănătății.

(3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 15 la 25 de ani.

(4) Dacă fapta prevăzută la alin. (2) lit. a) este săvârșită din culpă, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 5 ani”.

Prin urmare, așa cum rezultă din prezentarea infracțiunilor menționate mai sus, există un cadru legal suficient de sever care să sancționeze, prin tragerea la răspundere penală, pe magistrații care îi încalcă obligația de confidențialitate profesională .

De asemenea, în art. 125 - art. 130 din Noul Cod de procedură penală sunt cuprinse prevederi speciale, referitoare la modalitatea de pstrare, în condiții de strictă confidențialitate, a datelor menționate în declarațiile martorilor amenințați, a martorilor protejați sau a martorilor vulnerabili, atât în cursul urmăririi penale cât și în timpul judecării.

Răspunderea magistraților poate fi angajată și în materie disciplinară conducând până la excluderea acestora din sistem pentru reinerabilitate prevăzută de art. 99 lit. j din Legea nr. 303/2004

republicat și anume: „nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrurilor care au acest caracter, precum și a altor informații de aceeași natură de care a luat cunoștință în exercitarea funcției, cu excepția celor de interes public, în condițiile legii”.

Pe lângă reglementarea intern menționată mai înainte, obligația de păstrare a confidențialității profesionale este garantată și de reglementări internaționale. Astfel, între Principiile de la Bangalore cu privire la conduita judiciară, Norma 4, Buna Cuvântare, care reglementează acest principiu, este reținut cel prevăzut de modul de aplicare **4.10.** și anume: „Judecătorul nu are voie să se folosească sau să dezvăluie informațiile confidențiale obținute de el în această calitate în scopuri care nu au legătură cu obligațiile profesionale.”

Obligația de confidențialitate este reținută și în principiile fundamentale adoptate la Congresul al VII-lea al Națiunilor Unite privind prevenirea criminalității și tratamentul infractorilor, desfășurat la Milano în anul 1985, aprobate ulterior prin Rezoluțiile O.N.U. nr. 40/32/29.11.1985 și 40/146/13.12.1985.

Dreptul la un proces echitabil presupune, pe lângă dreptul unei persoane la un proces public, în fața unei instanțe independente și imparțiale, și garantarea posibilității părților de a cunoaște în egal măsură conținutul înscrisurilor aflate la dosar și, astfel, în baza unui alt principiu fundamental – cel al egalității de arme, de a se apăra față de acuzațiile aduse împotriva sa ori de a cunoaște toate probele care-i sunt opuse.

Posibilitatea implicării unor structuri străine (ex: servicii speciale) în activitatea sistemului judiciar, prin controlul pe care ar trebui să-l exercite în situația în care este acceptat/acreditat ideea verificării condițiilor în care sunt asigurate/păstrate informațiile confidențiale este în măsură să creeze o serioasă îndoielă asupra independenței depline a sistemului.

Deși Consiliul Superior al Magistraturii are obligația constituțională de garantare a independenței sistemului judiciar și, astfel, de protejare a lui de orice posibilă imixtiune externă în activitatea acestuia, instituția a transpus în mod nefericit o prevedere legală care nu era aplicabilă celor care înfruntă actul de justiție, prin adoptarea de către Plenul Hotărârii nr. 140 și a Anexei acesteia privind aprobarea Regulamentului privind accesul la informațiile clasificate secrete de stat și secrete de serviciu. Un exemplu de evidentă imixtiune poate fi dovedit chiar din conținutul **art. 15 lit. i) din Legea nr. 182/2002** care, atunci când definește termenul de „**protecție fizică**” reține că acesta este: „*ansamblul activităților de paz, securitate și*

ap rare, prin m suri i dispozitive de control fizic i prin mijloace tehnice a informa iilor clasificate”.

În concret, este vorba de date i informa ii din dosarele aflate în curs de solu ionare, pe rolul instan elor sau al parchetelor, cele mai multe dintre ele având caracter probatoriu, utile rezolv rii unui anumit litigiu. Astfel, „controlul fizic”, dar i „mijloacele tehnice” echivaleaz , pornind de la defini ia legii, cu accesul la dosar al unor persoane ce nu fac parte din sistemul judiciar, care nu au leg tur cu p r ile din dosar, persoane care sunt angajate în cadrul anumitor structuri de informa ii, ceea ce reprezint , pe o cale ocolit , o ingerin nepermis în actul de justi ie.

În acela i context, „Consiliul Suprem de Ap rare a rii asigur coordonarea la nivel na ional a tuturor programelor de protec ie a informa iilor clasificate”(art. 14 din Legea nr. 182/2002), iar „coordonarea general a activit ii i controlului m surilor privitoare la protec ia informa iilor secrete de stat se realizeaz de c tre unitatea specializat din cadrul Serviciului Român de Informa ii (art. 25 din Legea nr. 182/2002).

Astfel, întrucât Serviciu Român de Informa ii „supravegheaz ac iunile întreprinse de autorit ile publice”, „realizeaz verific ri la fata locului....” (art. 34 pct. a i e din Legea nr. 182/2002), aceste aspecte sunt în m sur s permit lucr torilor acestei structuri de securitate un acces i în consecin , implicit, i o ingerin nepermis în actele i lucr rile dosarelor aflate pe rolul instan elor, în care sunt gestionate i informa ii calificate ca fiind clasificate.

Prin urmare, independen a magistra ilor, functionarea impar ial a justi iei, specificul activit ii de judecat sunt grav afectate, l sând a se în elege c magistra ii care nu vor semna „angajamentele de p strare a secretului de serviciu i de stat”, nu vor mai fi în m sur s solu ioneze orice fel de cauze, care erau posibil s le fie repartizate, aleatoriu, potrivit specializ rii lor. **Se încalc unul dintre cele mai importante criterii de transparen a sistemului judiciar, garantat prin prevederi legale de mai mul i ani i anume: cel al repartiz rii aleatorii a cauzelor.**

De i termenul „angajament”, definit în dic ionarul limbii române ca fiind „o obliga ie luat de cineva, din proprie ini iativ , de a face ceva; promisiune solemn ”,este incompatibil cu statutul de independen , echidistan i impar ialitate al magistratului, con inutul/modelul angajamentului de p strare a secretului de serviciu i de stat impus de Plenul CSM prin hot rârea i Anexa ce fac obiectul prezentei plângeri prealabile, re in printre altele formula „m angajez”, formul care, prin con inutul s u,

este aproape identic angajamentului de confidențialitate (dat de persoanele care au acces la informații secrete de stat și de serviciu), reprezentat în anexa 3 din HG. nr. 585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România.

Termenul imperativ „*m angajez*” este reluat în mod frecvent în mai multe anexe ale actului normativ menționat mai înainte, în procedura derulată de cei interesați pentru obținerea de avize de securitate, ori și mai concret, pentru verificarea îndeplinirii condițiilor impuse pentru angajarea personalului în structurile de securitate. Implicarea structurilor de securitate, a diferitelor servicii ce vor gestiona la un moment dat „siguranța” informațiilor clasificate, devine prin adoptarea Hotărârii nr. 140 din 06.02.2014 și a Anexei sale de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, o realitate ce intră într-o evidentă contradicție cu dispozițiile din legea fundamentală, dar și cu cele din legea specială referitoare la obligația de supunere a magistratilor „*numai legii*”.

Astfel, în lumina noilor prevederi legale apare ca fiind imposibil desfășurarea profesiei de către toți magistratii care, în virtutea activităților specifice, vor gestiona, manipula ori prelucra documente considerate că vor cuprinde informații clasificate, în absența semnării unor angajamente scrise de prestrare a secretului de stat și a secretului de serviciu.

Obligativitatea semnării unui astfel de angajament, în termen de 10 zile de la intrarea în vigoare a regulamentului, situație ce decurge din dispoziția imperativă a art. 3 alin. 1 și alin. 3 din Anexa la Hotărârea Plenului CSM nr. 140 din 06.02.2014, reprezintă un grav atentat la statutul judecătorilor și procurorilor, legalitatea și utilitatea acestuia fiind de neînțeles în ce-l privește pe magistratul chemat să soluționeze o cauză care, se vede obligat să aibă un acces condiționat la probele existente la dosar.

Mai mult decât atât, prile, avocații, experții și interpreții pot avea acces la documentele clasificate: „*numai dacă de în certificate de securitate pentru acces la informații clasificate sau autorizație de acces, corespunzătoare clasei, respectiv nivelului de secretizare al fiecăruia dintre documentele volumului corespunzător și dacă argumentează principiul necesității de a cunoaște.*” Această ultimă mențiune, respectiv cea privitoare la necesitatea argumentării **necesității cunoașterii**, în condițiile în care această „*necesitatea*” decurge din chiar obligația sa profesională, din rațiunea vocației de avocat, este mai mult decât o nesocotire a dreptului la apărare, este o îngrijire explicită a acestuia.

Pe lângă obligația de înregistrarea documentelor menționate mai înainte (certIFICATE ORNISS sau autorizații de acces la informații clasificate), procedura ce urmează depunerii cererii de acces este una greoaie, în măsură să descurajeze orice solicitant. Ne întrebăm cum poate fi pronunțat în astfel de condiții o soluție echitabilă, care să garanteze dreptul fundamental la apărare și în consecință, dreptul la un proces echitabil, ori dacă este posibil ca anumite cauze să urmeze a se judeca pe baza unor probe secrete? Noi sperăm cu toată sinceritatea că nu se va întâmpla ca în anii '50 când, concluziile reprezentantului parchetului sunau de maniera: *“acuzarea are probe certe de vinovăție, însă ele sunt secrete, astfel încât vă solicităm să dispuneți de condamnarea...”*

Pe de altă parte, potrivit prevederilor **art. 11 pct. 9 din Regulament**, chiar și magistratul care consultă un document cu informații clasificate va trebui să obțină acordul scris al conducătorului instanței sau parchetului, urmând a se face mențiuni despre acest aspect în cuprinsul unei fișe de consultare, care se va întocmi.

Aplicarea în practică a acestor dispoziții va genera în mod cert o serie de consecințe grave, dintre care unele sunt imprevizibile în momentul de față. Ne întrebăm, de exemplu, ce se va întâmpla, de pildă, dacă, într-un dosar penal cu mai mulți inculpați, avocații unora dețin certificate ORNISS, sau avize de acces, iar alții nu? Care va mai fi într-o astfel de situație dimensiunea unui proces echitabil, sau cum va mai fi garantată egalitatea de arme? Sau dacă, într-o altă situație, avocatul inculpatului nu obține certificat ORNISS (întrucât nu reușește să treacă de rigorile impuse de sistem), dar principalele probe incriminatoare sunt tocmai documentele clasificate? Cum se va desfășura în mod efectiv și real dreptul la apărare, garantat de Constituție și de Convenție? Iar întrebările de acest gen pot continua...

Apreciem că se impune ca, odată ajunse la instanță, orice informații destinate soluționării unei cauze să nu mai aibă regimul de informații clasificate, indiferent de forma pe care acestea o au, întrucât doar într-o astfel de situație se pot garanta toate drepturile și libertățile cetățenilor și se vor asigura respectarea principiilor fundamentale ale dreptului. În situația în care se hotărăște că anumite documente nu pot fi declassificate și deci nu există posibilitatea aducerii conținutului lor la cunoștința celor interesați, cu ocazia soluționării unui litigiu, pentru a fi dezbatute în contradictoriu, se impune ca acestea să fie înlăturate din cauză. Doar așa dreptul la apărare, egalitatea armelor și, desigur, desfășurarea unui proces echitabil pot fi efectiv realizate.

În alegem s preciz m c nu excludem posibilitatea secretiz rii unor documente i a stabilirii pentru ele a unui regim special, dar nu atunci când ele sunt necesare solu ion rii unui litigiu aflat pe rolul instanțelor. Consider m ca fiind nelegal , peste statut, impunerea asum rii unor obliga ii suplimentare, prin semnarea unor angajamente scrise de p strare a secretului de stat ori a secretului de serviciu, în condi iile în care to i magistra ii au o obliga ie de confiden ialitate reglementat i asumat deja, ce nu se impune a fi confirmat prin implicarea, într-un fel sau altul, a unor structuri str ine sistemului judiciar i afectarea gradului de independen a justi iei, cu înc lcarea drepturilor fundamentale ale omului.

În concluzie, pentru motivele ar tate, în temeiul art. 7 alin. (1), (3) i (7) din Legea nr. 554/2004, Asocia ia Magistra ilor din România solicit Consiliului Superior al Magistraturii - emitentul actului contestat, revocarea în tot a Hot rârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 140 din 06 februarie 2014 i a Anexei acesteia în baza c reia s-a aprobat Regulamentul privind accesul judec torilor, procurorilor i magistra ilor asisten i ai Înaltei Cur i de Casa ie i Justi ie la informa ii clasificate secrete de stat i secrete de serviciu.

Pre edintele Asocia iei Magistra ilor din România
Judec tor Gabriela BALTAG

